

Verktygen finns alltid med

Moderna affärsmän, programutvecklare och även läkare, processansvariga på en tillverkningsanläggning eller revisorer har i vissa avseenden mycket gemensamt med förindustriella barbare, skrivare, kringvandrande handelsmän, bönder och murare.

Utmärkande för de flesta yrkesutövare i den förindustriella eran var att man hade med sig sina verktyg vart man gick och kunde upprätta sin arbetsplats på nolltid. Det var ganska naturligt att arbeta hemma och att den egna arbetsplatsen utgjorde en del av bostaden. Då som nu kunde man utföra arbetet var och när som helst oberoende från stora, fasta maskiner. Då som nu bar man med sig sina verktyg.

I den förindustriella epoken var verktygen individuella och skraddarsydd. De var utformade för att användas enbart av ägaren. De kunde ibland lånas ut, säljas eller gå i arv. Dagens främsta individuella arbetsverktyg är datorn. Redan namnet *personal computer* anger vad det är frågan om. Datorn är verkligen skraddarsydd och lånas sällan ut och kan inte heller omdelbart användas av någon annan.

Känner vi inte igen oss i denna beskrivning? Det gör jag själv när jag sätter mig på ett hotellrum för att skriva anteckningar från dagens möte eller för att göra en presentation direkt från datorn. Jag har den med mig i nästan alla arbetssituationer. Jag kan lätt etablera min arbetsplats var helst jag befinner mig i ett rum för besökare, på tåg, en flygplats eller en klippa i skärgården. Häromdagen blev det panik då jag upptäckte att min dator var stendöd. Jag kände mig helt handikappad.

Naturligtvis har det alltid funnits yrken och arbetsplatser såsom smedjor eller värdshus som kräver en fast plats och där arbetsverktygen är för stora eller för tunga att förflyttas. Det är dock först med industrialismen som man allmänt började gå till och från en arbetsplats utan att ta med egna verktyg. Industrialismen krävde också att alla samtidigt var på en viss arbetsplats på grund av inbördes beroende i en arbetsprocess.

Under industrialismen var produktionen koncentrerad på tillverkning av varor som sysselsatte de flesta i vårt samhället. Före industrialismen var det tillverkning av mat, kläder och hushållstjänster som dominerade. Idag är det framförallt tjänster.

Nu och ännu mer i framtiden kan vi utföra det mesta av arbetet med verktyg som vi alltid bär med oss. Detta mönster

kommer att bli allt vanligare när tillgång till information och kontaktmöjligheter blir omedelbar och tillförlitlig. Detta är snart på väg att bli verklighet.

Exempel på verktyg som oftast bärs med:

- dator i någon form,
- display för fasta och rörliga bilder,
- audioutrustningar,
- mikrofon för inspelning eller registrering,
- kamera för uppspelning eller inspelning,
- skrivare för utskrifter,
- modem eller liknande anordning för konstant uppkoppling,
- tillgång till information/databaser,
- epost, telefon, video eller kombinationer av dessa,
- som ger möjlighet till kontinuerliga kontakter,
- assistent eller agent som är programmerad att se till att

Helena Lindskog
www.heldag.com

”Det som skiljer dagens nya personanpassade verktyg från äldre tiders verktyg är beroendet av tillgång till elektricitet, telekommunikation och information. Trots all utveckling är vi inte lika fria som våra forna kollegor.”

våra önskemål uppfylls.

För vissa yrkeskategorier finns också:

- handskar och glasögon för virtual reality,
- larm och nödfunktioner

Det som skiljer dagens nya personanpassade verktyg från äldre tiders verktyg är beroendet av tillgång till elektricitet, telekommunikation och information. Trots all utveckling är vi inte lika fria som våra forna kollegor. Ju mer vi är oberoende av tid och plats för att kunna arbeta desto mer är vi beroende av existensen av flera väl fungerande infrastrukturer. Utan dessa kan inget fungera.